



swedish
international
students
& alumni.

Studenter Berättar – Inspiration för framtida utlandsstudenter.

Vårt mål är att stödja den akademiska och yrkesmässiga utvecklingen hos svenska medborgare som har förvärvat eller funderar förvärva högre utbildning i utlandet. SISA finns här för dig som vill studera, studerar, eller har studerat utomlands.

Bli medlem för att få tillgång till ett växande nätverk av studenter och alumner, och deras samlade erfarenhet och kunskap.



Alla utlandsstuderande svenskar vi talar med har en sak gemensamt: de vill att fler svenskar ska söka sig till utlandet. En utlandsstudent får nya perspektiv, ser större möjligheter och öppnar sitt sinne mot världen. Därför har vi också haft väldigt lätt att samla ihop studenter som vill berätta om sina utlandsstudier, i förhoppning om att just **du** ska bli inspirerad att studera utomlands. Vi har samlat deras berättelser här, och samma berättelser finns också i respektive Landguide. Bli inspirerad, och om du vill träffa fler som studerat i utlandet är det bara att bli medlem och gå på ett av våra event!

STUDENTBERÄTTELSE

Storbritannien	3
Axel Franzén, Durham University, PPE.....	3
Tove Lyssarides, SOAS, Politics.....	4
Victoria Gunnerek, King's College London, PPL.....	5
August Roos, Imperial College London, Physics.....	6
Karin Vajta Engström, University of Edinburgh, Politics.....	7
USA	9
Lilian Liu, NYU, Public Administration.....	9
Anders Fridén, Yale University, Global Affairs.....	10
Danmark	11
Viktoria Holmqvist, Köpenhamns Universitet, Medicin.....	11
Gabriella Hastig, CBS, BSc Business Administration and Service Management.....	12
Frankrike	14
Carl-Vincent Reimers, SciencesPo Dijon, Statsvetenskap.....	14
Kina	16
Jonas Söderström, Peking University, Internationella relationer.....	16



STORBRITANNIEN

Axel Franzén, Durham University, PPE

Politics, Philosophy & Economics

Mitt namn är Axel Franzén och jag läser till en kandidatexamen i Politics, Philosophy and Economics (PPE) på Durham University i England. Precis som Sverige använder sig brittiska universitet av ett centralt ansökningssystem, UCAS, men som många av er säkert har märkt är betyg bara en del av ansökningen – ett ansökningsbrev samt en referens från en lärare behövs också. Lyckligtvis finns det online en smutt otrolig mängd exempel och tips angående skrivandet av det så kallade 'personliga brevet' och instruktionerna från UCAS är bra och tydliga. Låt er inte skrämmas av ett tillsynes komplicerad och överväldigande ansökningsprocess! Det är både bra träning inför framtida jobbsökande och värt mödan när väl kommer ner till detta annorlunda, men fantastiska örike.

Den första veckan i Durham tillägnades intensivt, organiserat socialiserande och minglande. Denna veckan kallas för 'freshers week' och är vad jag förstått ett obligatoriskt inslag i Storbritanniens universitetskultur. Drickande och festande är däremot inte alls obligatoriskt – de flesta aktiviteterna utspelade sig på dagen under nyktra former. De första veckorna upplevde jag som mycket inkluderande och jag kände mig snabbt som hemma!

För att lyckas med studierna och samtidigt hinna med allt det roliga universitet har att erbjuda gäller det att man relativt snabbt lär sig att organisera sitt liv och sina åtaganden. Till skillnad från hur det fungerar i Sverige har jag alla mina tentor under drygt en vecka i slutet av året, så det gäller att man alltid är förberedd inför seminarier, skriver sina uppsatser i tid och dedikerar åtminstone några timmar i veckan åt övrigt, självständigt plugg. Med det sagt är livet som student på Durham University väldigt spännande och givande. Det finns ändlöst med föreningar att gå med i och andra roliga saker att hitta på i denna mysiga universitetsstad, för att inte tala om alla fantastiska byggnader (googla "Durham cathedral" omedelbart) och tillmötesgående, trevliga briter.

En av de största fördelarna med att läsa ett brett program, som jag gör, är att det finns så många alternativ efter examen. Jag planerar att läsa en GDL, vilket är en 9-månaders kurs i juridik som skulle förbereda mig inför en karriär som jurist i England. Om inte det går vägen kanske det blir en master i finans i London eller Stockholm, eller så försöker jag få arbete på någon finansinstitution här i England. Som sagt, möjligheterna är många och i Storbritannien, möjligtvis till skillnad från i Sverige, uppskattas en bred utbildning hos såväl arbetsgivare som universitet.

Mitt främsta råd till er som överväger att studera vidare i Storbritannien är mycket okomplicerat: sök! Jag tvivlar starkt på att jag skulle haft så här roligt på universitet i Sverige och är helt säker på att kunskapen och erfarenheterna jag samlat på mig kommer vara till stor fördel i framtiden. När ni väl påbörjat er utlandsäventyr rekommenderar jag starkt att ni verkligen tar tillfället i akt och engagerar er i så många föreningar och aktiviteter ni kan – här finns ingen jantelag!

Tove Lyssarides, SOAS, Politics

BA Politics, School of Oriental and African Studies, University of London

Jag var väldigt förvirrad när jag skulle söka till SOAS. Ingen på min gymnasieskola Södra Latin i Stockholm hade pratat med mig om att det var möjligt att plugga utomlands och dessutom hade jag tagit två gap years innan jag bestämde mig för att söka. Jag tog hjälp av allt och alla jag kände; min syrras engelska pojkvän för att plugga till IELTS, min gamla samhällskunskapslärare från gymnasiet för referens och jag bad massa kompisar att läsa igenom mitt personal statement. Jag kommer ihåg att jag inte hade förstått hur UCAS-processen fungerade, så när deadline kom hade jag inte bekräftat med UCAS vilka mina referenser var. Jag kommer ihåg att det var några stressiga timmar där, innan allt ordnade sig och jag kunde skicka in min ansökan. Ett tips är att vara ute i god tid med alla sådana där praktikaliteter.



Mitt första intryck av SOAS var helt fantastiskt. Det var en blandad känsla av att jag kände mig väldigt hemma direkt, samtidigt som allting kändes nytt och coolt. Det brittiska skolsystemet skiljer sig ju ganska mycket från det svenska, så det tog ett litet tag innan jag fattade allt. Till exempel fattade jag inte hur sjukt viktigt det kan vara i England att tilltala sina lärare vid deras titlar, typ "Doctor" eller "Professor". I början tyckte jag att själva undervisningen kändes lite old-school men jag kom ganska snabbt in i det och lärde mig uppskatta undervisningsstrukturen.

SOAS är en väldigt speciell skola. Hit kommer människor från hela världen för att plugga samhällskunskap, utveckling och humaniora med fokus på Afrika, Asien och Mellanöstern. I klassrummen och på seminarierna möts människor från alla världens hörn. Att diskutera aktuella konflikter med folk som inte sällan har personliga relationer till dem ger ofta undervisningen en helt ny dimension. Jag har lärt mig oerhört mycket här om saker jag visste oerhört lite om, både i och utanför klassrummen.

Jag läser just nu mitt tredje och sista år på min BA Politics, så det är nog mer än dags för mig att börja tänka på vilka val jag måste fatta nästa år. En sida av mig vill aldrig sluta plugga. En annan sida av mig kan liksom inte vänta på att få börja jobba med det jag har pluggat nu. Jag är intresserad av att på ett eller annat sätt jobba med genus-, utveckling- och demokratifrågor i Mellanöstern. Kanske inom journalistik, kanske inom någon NGO eller till och med för någon statlig myndighet. Men först blir det nog någon master, antingen i London eller någon annanstans.

Vad gäller tips och råd – tänk inte strategiskt hela tiden. Lyssna till ditt hjärta och försök fatta beslut som öppnar istället för stänger dörrar. Vägen till ens dröm utbildning eller drömjobb är aldrig spikrak. Prata med folk och gör en massa research och googla olika skolor och program. Din upplevelse av dina utlandsstudier påverkas av din skola, din inriktning och ditt program men också av saker som var du bor. Bo inte på studentkorridor i London, det är svindyrt och ovärt. Ta hjälp av alla runt omkring dig, det finns ofta en massa oanade skills och erfarenheter i ens närhet.



Victoria Gunnerek, King's College London, PPL Politics, Philosophy & Law LLB

Jag bestämde mig för att läsa juridik efter att jag tillsammans med min högstadielklass besökt Tingsrätten och suttit som åhörare till två rättegångar. Jag fascinerades av hur lagen fungerade och agerade ibland oss – hur vi alla påverkas av och formas av vad lagen tillåter oss att göra och inte göra. Med tiden insåg jag att jag nog inte skulle trivas i Tingsrätten på daglig basis, men mitt intresse för juridiken har aldrig svikit. Jag visste att det var detta jag var intresserad av, men började ändå söka mig utanför ramarna då gymnasiet började lida mot sitt slut. Jag tillbringade året efter studenten i London och fastnade för staden – här var jag bekväm i språket, det var nära hem och dessutom verkade den innehålla en liten del av allt. Jag hade sedan länge hört talas om *King's College London*, och av en händelse råkade jag surfa in på *King's* hemsida just när de annonserade om ett kommande Öppet Hus. Jag bestämde mig för att åka dit.

Mitt första intryck av *King's* var det fantastiska läget! Beläget vid Themsen, ett stenkast från *Fleet Street* och *Royal Courts of Justice* får man en känsla av att det är nära till allt. Mitt andra intryck var hur hemma jag kände mig. Jag hittade ett program de kallade för *Politics, Philosophy & Law* – en juristutbildning med både statsvetenskap och filosofi. Jag kände direkt att detta var vad jag saknade i Sverige och bestämde mig för att söka.

Att ansöka till universitet i England kräver lite arbete, så jag var glad att jag hade ett studiefritt år på mig att ägna mig åt det. Förutom ett personligt brev, lärarreferens och diverse betygsdokument var jag också tvungen att skriva det så kallade LNAT-provet som alla juristprogram i Storbritannien kräver. Detta fokuserar särskilt på analysförmåga och läsförståelse och fungerar som ett supplement till övrigt ansökningsmaterial.

Att läsa på *King's* är spännande på många sätt. Jag träffar dagligen människor från alla delar av världen, och föreläsarna är ofta experter inom sitt område till den grad att de kan ha varit med och utformat principen eller regeln de undervisar om. Vidare har skolan ett rikt föreningsliv med många trådar till stadens arbetsmarknad. Varje vecka finns det spännande föreläsningar, networking events, workshops av olika slag och sociala evenemang att gå på.

Att gå på universitet i en stad som London är fantastiskt då skolan bara är en bråkdel av staden – det är alltid nära till vad än som kan intressera. Jag kan tänka mig att stanna här, eller jobba någon annanstans utomlands under några år efter examen, möjligtvis, men inte nödvändigtvis, inom juridik. Under universitetet skaffar jag mig en bred grund att stå på, skapar kontakter och gagnar erfarenheter – sedan är jag redo för vad än jag vill ta mig för!

Tips till dig som är intresserad av att söka:

- Besök skolan/skolorna du är intresserad av, om du har möjlighet!
- Tänk på att ansökningsprocessen tar mer tid och kräver lite mer än i Sverige – var ute i god tid!
- Våga testa! Det är okej om man ångrar sig.



August Roos, Imperial College London, Physics Master of Science (MSc) in Physics

Jag läser en master i fysik på Imperial College London. Det är Londons främsta tekniska universitet och kan därmed liknas vid de svenska tekniska högskolorna (KTH, Chalmers, LTH, m fl). Imperial erbjuder även en läkarutbildning och har också en mindre handelshögskola.

Imperial College London är ett litet och kompakt universitet i South Kensington, beläget precis vid Royal Albert Hall, intill Science Museum och Natural History Museum. Välkända Hyde Park ligger bara ett stenkast från Imperial.

I Storbritannien finns det två former av Masterprogram, en "vanlig" tvåårig (2YFT) enligt den sk Bolognamodellen och ett mer intensivt 12-månadersprogram (1YFT). Det finns vissa mindre skillnader mellan humaniora och naturvetenskap/teknik men även mellan universiteten. Jag har börjat på den kortare varianten med det viktiga masterprojektet över sommaren, men projektet kan vid behov förlängas med ett ytterligare akademiskt år och då omvandlas 1YFT till 2YFT. En vanlig orsak till detta är att förbereda forskarutbildning (PhD) vid samma eller ett annat universitet.

Det är viktigt att veta att många tekniska/naturvetenskapliga grundutbildningar i Storbritannien erbjuder ett fjärde år, som oftast benämns MSci, MMath, MPhys, MEng eller liknande (dock inte MPhil eller MA). Detta är endast en förlängning utöver grundexamen och räknas därmed i Sverige (och i övriga Europa) som en magisterexamen och inte som en masterexamen. I England anses de vara likvärdiga, men skillnaden är värd att tänka på om man är intresserad av vidare forskarutbildning utomlands. Man kan även råka ut för ytterligare begreppsförvirring då t ex en MPhil i USA är en examen man kan ta om man inte klarar av en PhD.

Ansökningsprocessen till masterutbildning är mer utförlig här än i Sverige, men inte lika komplicerad som till det amerikanska, som tur är. Vanligtvis skall ansökan vara inskickad (med alla bilagor) senast i januari det året man vill börja. Eftersom jag tidigare hade läst en grundexamen (Bachelor) i England så behövde jag inte bevisa mina språkfärdigheter, vilket annars görs via TOEFL eller IELTS testerna. Utöver ett välformulerat personligt brev så är referensbrev de viktigaste för en ansökan. De skall helst täcka såväl akademiska baskunskaper som forskningserfarenheter av någon sort. Det är därför en bra idé att utnyttja sommarloven till att skaffa sig relevanta erfarenheter där man kan få dem. Brittiska undergraduates erbjuder ofta forskningsmöjligheter under somrarna av sina egna universitet.

Mitt fysikprogram är väldigt brett och valfriheten är stor. Jag läser kurser om allt möjligt som har med fysik att göra, från hur yttre rymden ser ut och fungerar till vad som sker i det allra minsta som t ex vid plasmaexplosioner! Själv har jag valt att specialisera mig inom nanofotonik, vilket är ett otroligt spännande område som blandar optik, elektroteknik och kvantmekanik för att förstå, och även tämja, ljuset på atomär nivå. Eftersom det är ett relativt nytt vetenskapsområde så finns det mycket handlingsfrihet i vad man får göra och jag uppmuntras av mina handledare att utforska fritt. Det gillar jag!



Vi är knappt 30 studenter på programmet och känner oss ganska utvalda. Mina kurskamrater kommer från bl a Tyskland, Italien, Kina och Holland. Det märks att universitetet lägger mycket energi på oss, t ex läser vi "masterclasses" för att utveckla våra personliga presentationstekniker och akademiska färdigheter.

Karin Vajta Engström, University of Edinburgh, Politics MA (Honors), Politics

I skrivande stund sitter jag på Edinburgh University's Main Library och tittar ut över Arthur's Seat – en utslocknad vulkan som figurerar på tusentals vykort i Edinburgh's charmiga Old Town men som också agerar utsiktsplats såväl som rutt för joggingrundor. Strax bakom biblioteket breder the Meadows ut sig. Under vår och sommar sprider sig barbequedimman, men så här års ligger snarare den skotska dimman som ett tjockt täcke och jag tackar alla hundratals pubar för att jag trots det lyckas hålla värmen.

Jag heter Karin Vajta Engström, och är i sluttampen på mitt fjärde och sista år av en MA (Hons) Politics. Till skillnad från i England så är ett kandidatprogram i Skottland på fyra år – men betecknas som Master, och gör det möjligt att i vissa fall gå vidare direkt till att läsa en PhD. Fyra år gör att man har tid och möjlighet att läsa många 'outside courses' och ägna de första två åren till att testa sig fram och se vilka ämnen man gillar, vilka ämnen man hellre är utan och om man kanske till och med vill byta degree. Detta gör att mina klasskamrater har vitt skilda expertområden och diskussionerna vid seminarier blir ofta spännande. Jag läser till exempel flertalet kurser i sociologi och internationella relationer och har också provat på nationalekonomi, kinesiska och internationell rättskunskap! De första två åren räknas heller inte till mitt slutbetyg vilket ytterligare underlättar experimenterandet med kurser. Trots det, eller kanske på grund av, finner jag mina kurser under de två sista åren mer utmanande och djupgående men en längre tid på universitet har också möjliggjort en närmare relation med mina professorer. Alla tar sig tid och träffas gärna för att diskutera uppsatsidéer eller tankar kring det avslutande forskningsprojektet – din 'dissertation'.

Förutom den uppenbara lyxen att jag som EU-student inte betalar terminsavgifter som i England, utan får detta betalt av the Student Awards Agency for Scotland (SAAS) så erbjuder Edinburgh och Skottland ett otroligt rikt och fantastiskt studieliv – med många internationella studenter från hela världen. Trots en stadskärna som lätt görs sig till fots och tre universitet med runt 70.000 studenter så är Edinburgh en 'riktig' stad som hyser det Skotska Parlamentet och Storbritanniens andra största finanscentrum. Detta i kombination med 240+ 'student societies' bara vid Edinburgh University är oslagbart för mig som gärna deltar i studentlivet men fortfarande vill lära känna människor som har lämnat det. Till exempel så engagerar jag mig i studentunionen som vald studentrepresentant men ska nästa månad också hålla i en workshop i Parlamentet i min roll som styrelsemedlem för Hollaback, en intressegrupp mot 'street harassment'.

Precis som i England ansöker du genom UCAS, och du behöver ett personligt brev, en akademisk referens, intyg på dina översatta betyg samt bevis på tillräckliga engelska kunskaper. De brukar godta en hel rad olika engelskatest men jag satt Cambridge Proficiency Exam i samband med min sista termin på gymnasiet



hela två år innan jag ansökte till Edinburgh University så skicka ett mail och fråga universitet du söker till om ett äldre provresultat går bra om du är i samma situation. Allt detta tar lite tid så börja på en gång och tveka inte att höra av dig om du har några frågor!

Vänner från hela världen, närheten till de skotska högländerna, utmanande och intressanta studier i en fantastisk stad som har tonvis att erbjuda – allt detta gör mitt val att studera i Skottland till något av det bästa jag har gjort!

Stort lycka till!

USA

Lilian Liu, NYU, Public Administration

New York University (NYU), Master of Public Administration (MPA) Robert F. Wagner
Graduate School of Public Service

Jag startade min ansökningsprocess till NYU Wagner under hösten 2012, nästan ett år innan programmet startade. Många skolor hade två deadlines, en tidig deadline för att kunna söka stipendium via skolan, och ett senare datum som placerar dig i kategorin för de som endast söker en plats på programmet. Eftersom deadline ofta är 6-9 månader innan är bra att börja tidigt, särskilt om skolan kräver speciella testresultat. Jag tog TOEFL och GRE under min ansökningsprocess. Min ansökan inkluderade även det obligatoriska personligt brevet och en kortare personlig film. Jag fann feedback på mitt personliga brev från kompisar som sökt liknande program väldigt användbart.



Jag sökte även en del stipendier och har fått ett generöst stöd från Tekn. Dr. Marcus Wallenbergs Stiftelse för mina studier. De har två ansökningstillfällen per år. Sverige-Amerika Stiftelsen ger också större belopp men deras deadline är mer än ett år innan studiestart, och det kan vara svårt att planera så långt i förväg.

På NYU Wagner läser jag en Master of Public Administration (MPA) i Public and Nonprofit Management and Policy, med ett internationellt fokus. Det är ett två-årigt program och efter snart tre terminer har det varit en fantastisk och lärorik upplevelse. Grundkurserna är en blandning av policy, finans, statistik, management och utvecklingsstudier. Jag har också möjlighet att läsa kurser på andra skolor och har till exempel tagit kurser i hållbar företagsamhet på handelshögskolan NYU Stern. Till skillnad från Sverige så läser flera kurser samtidigt, och det är ett större fokus på aktivt deltagande under lektionerna.

De flesta av mina klasskompisar har flerårig arbetserfarenhet och det är vanligt att jobba eller praktisera vid sidan av studierna för att kunna utnyttja det rika nätverk av organisationer och företag som huserar i NYC. Eftersom många pluggar och arbetar samtidigt så ges många av lektionerna under kvällstid. Nätverket och resurserna som finns i NYC är enormt och detta gör att vi ofta har tillgång till intressanta gästföreläsare, studiebesök etc.

Föreningsliv och "professional development" är centralt. Till exempel så sitter jag i styrelsen för NYU Wagner's International Public Service Association. Skolan erbjuder en hel del resurser för professionell utveckling vilket har varit användbart för att söka praktikplats och jobb.

Anders Fridén, Yale University, Global Affairs M.A. Global Affairs

Jag heter Anders Fridén, och sedan några månader tillbaka har jag nöjet att läsa mitt första av två år på en master-kurs i Global Affairs vid Yale-universitetet i New Haven på den amerikanska östkusten. Mina första intryck har varit enkom positiva – Yale är ett välkomnande och öppet universitet, fullt av roliga, spännande och intelligenta studenter och akademiker. Med sina dryga 300 år på nacken är skolan äldre än landet självt, och visar stolt upp traditioner, som ofta kännetecknas av skolans rivalitet med Harvard. Det är uppenbart att inspirationen för universitetet kom från Englands gamla universitet: elever delas in i



colleges, arkitekturen präglas av gotik och Yales färg är det man på andra sidan Atlanten kallar *Oxford Blue*. Samtidigt har de gjort det till sitt, och skolan fostrar en stark lojalitet och en enorm laganda. Var och varannan person på gatan bär plagg med stora Y:n på. Har man tur kan man sikta skolans maskot, en fransk bulldog som kallas *Handsome Dan*, gå runt campus. Den nuvarande Handsome Dan är den sjuttonde i ordningen och bor hos rektorn.

Som elev på Yale får man ta del av allt vad universitetet har att erbjuda: en enorm idrottsanläggning, fantasieggande bibliotek med enorma samlingar och sällsamma matsalar. Runtomkring campus, som ligger centralt i staden, pågår en aldrig sinande ström evenemang för alla smaker. Somliga dagar bjuds snöbollskrig och konserter, och andra demonstrationer eller seminarium.

Programmet jag läser är en salig blandning av språk, historia, statistik, ekonomi och statsvetenskap. Varje elev väljer kursutbudet efter eget tycke bland alla kurser universitetet erbjuder, vilket skapar en klass med många olika expertområden. Jag har valt att fokusera på säkerhetspolitik, medan andra väljer miljöfrågor, ett geografiskt område eller energifrågor. *The Jackson Institute*, som ordnar utbildningen, präglas i hög grad av sina *senior fellows*, som är internationellt erkända experter i sina respektive områden. Bland dem som just nu undervisar märks f.d. chefen för Läkare Utan Gränser, en amerikansk armégeneral, USA:s f.d. FN-ambassadör och Demokraternas tidigare partiledare. Deras närvaro bidrar med perspektiv som kompletterar de teoretiska modeller som ofta präglar statsvetenskap. Övriga professorer undervisar parallellt på Jackson och andra delar av universitetet.

Det jag gillar mest med Yale är mina klasskamrater. Totalt är vi knappt 30 personer som går programmet, men bland dem finns drygt 15 länder och språk, och alla har olika erfarenheter sedan tidigare. Med frilansjournalister, forskare helikopterpiloter och bankirer blir det aldrig en tråkig stund, och jag slutar aldrig att lära mig av mina klasskamrater.

För den som vill studera på Yale är mitt främsta råd att börja i mycket god tid. Som de flesta utbildningar i USA kräver Yale språkprov, GRE och ett välkomponerat ansökningsbrev, utöver rekommendationsbrev från tidigare professorer. Man bör absolut börja planera ett år innan den tilltänkta utbildningen börjar.



DANMARK

Viktoria Holmqvist, Köpenhamns Universitet, Medicin Bachelor i Medicin

Jag och mina klasskamrater tar en promenad bland de vackra stenbyggnaderna med välvda fönster som utgör Bispebjerg hospital. Det är paus mellan föreläsningarna och vi pratar sommarplaner – på danska. Ibland slår det mig hur fort tiden gått sedan jag för snart tre år sedan, utan att förstå ett ord danska, hoppade på tåget till Köpenhamn och en helt ny fas i livet med ett par resväskor, en cykel och pirr i magen.

Till sommaren är jag färdig med min bachelor i medicin på Københavns Universitet. Detta är första terminen jag har undervisning ute på ett sjukhus. Vanligtvis är jag på skolan som heter Panum och som ligger i hjärtat av Nørrebro. Det är med blandade känslor jag inser att jag är färdig med den fem terminer långa och hyfsat tunga teoridelen, fullspäckad med anatomi och fysiologi. Visserligen får jag äntligen komma ut och träffa patienter men samtidigt har klassen som med åren blivit en sammansvetsad liten grupp nu splittrats.

En del av Panums charm är just intimiteten i de små klasserna trots att skolan har ca 5000 elever. Med fyra "gap years" i bagaget var jag också tacksam för deras klassindelning efter ålder. I min klass var vi ett gäng på 25 personer mellan 23 och 26 år. Förutom några få svenskar, norrmän, färöingar och islänningar består klassen av danskar. All utbildning genomförs förstås på danska. Man ska dock inte låta sig skrämmas bort av språket på förväg – själv hade jag inte riktigt reflekterat över att jag skulle börja plugga på danska och det var nog bara en fördel. På den så kallade "rus-turen" innan terminstart kände jag mig rätt borttappad (men hade jättekul ändå!). Det tog mig inte mer än ett par månader förrän jag verkligen kände mig bekväm med språket.

Ansökningen till Københavns Universitet är inte så krånglig när man listat ut att man kan söka dels i kvot 1 som baseras på betyg, dels i kvot 2 som baseras på meriter och tidigare erfarenhet. Det man ska komma ihåg är att behörigheten för att söka till läkarprogrammet i Danmark är omfattande. Bland annat krävs Engelska C och Matematik E (från den förra svenska kursbenämningen på gymnasiet, red. anm.). En annan detalj är att antagningsbeskedet kommer mycket sent – inte förrän i slutet av juli.

När man väl har bestämt sig för att läsa i Danmark och även hittat bostad är det bra om man skaffar sig danskt personnummer, kallat CPR-nummer, och betalningskortet Dankort. Ta del av språkundervisningen i danska som med säkerhet kommer ges oavsett vilket universitet du studerar på!

Jag kan varmt rekommendera att läsa läkarprogrammet i Köpenhamn. Är man sugen på ett riktigt studentliv kan man bo på kollegium (korridor) med galna fester eller engagera sig i någon av skolans många olika "basisgrupper" som inriktar sig på allt från traumakirurgi till gynekologi och barnpsykiatri. Eller varför inte gruppen som anordnar skolans fredagsbarer? Det finns också goda möjligheter för studierelevant extraknäck: går man en kvälls- och helgkurs på 100 timmar kan man sedan jobba som sjuksköterskevikarie. Det var allt från mig. Hoppas vi ses i Köpenhamn!



Gabriella Hastig, CBS, BSc Business Administration and Service Management

Copenhagen Business School (CBS)

Jag bestämde mig för att läsa på Copenhagen Business School och programmet Business Administration and Service Management efter att jag besökt Köpenhamn under några varma sommandagar augusti 2012. Jag hade åkt till Köpenhamn för att träffa en av mina bästa vänner som sedan ett år tillbaka själv studerade på samma utbildning. Tillsammans cyklade vi runt till turistdestinationer så som Nyhavn och den Lilla Sjöjungfrun, åt glass i parken och umgicks med hennes spännande och internationella vänner. Min vän gjorde sitt bästa för att sälja in CBS till mig: "utbildningen och skolan skulle passa dig perfekt". Jag som länge letat efter en utbildning i Sverige utan att finna en som passade mig blev nyfiken. Det som lockade var den internationella miljön som jag upplevde saknades i min hemstad Stockholm. Dessutom hade programmet en inriktning inom Tourism & Hospitality vilket hade få motsvarigheter i Sverige. Jag bestämde mig för att undersöka CBS och programmet närmare. Det var starten på ett av mitt livs bästa äventyr.



Ansökningsprocessen för internationella studenter kan ta tid men eftersom jag fick upp ögonen för CBS redan i augusti hade jag fram till mars på mig att få all information på plats. Vad som först slog mig var att det fanns en saknad av samlad information på ett och samma ställe. Informationen gick att finna, absolut, men det tog en del tid och letande. Processen att matcha betygskriterierna och översätta svenska kurser till danska fann jag mest frustrerande. Kanske på grund av att kurserna på många sätt liknar varandra men ändå kan innehålla helt olika saker. Jag lärde mig att man aldrig ska anta, bara för att betygskriterierna kräver Matematik C betyder det inte att det är den svenska versionen av Matematik C, även om båda kurser heter det samma. CBS har nu uppdaterat deras engelska webbsida under Entry Requirements med de mest populära ländernas översatta kursnivåer. Som svensk kan man söka in i två olika kvoter, Quota 1 och Quota 2. Själv sökte jag i Quota 1, som har högst prioritet, men om det skulle vara så att man ligger nära intagningsgränsen kan man även komplimentera med relevant arbetserfarenhet i Quota 2. Själva ansökan görs online via optagelse.dk där man laddar upp all information. Svarebrevet får man med post i slutet av juli. Jag blev givetvis otroligt glad när jag fick reda på att jag blivit antagen.

CBS fem olika moderna kampus ligger alla belägna på cykelavstånd i den centrala stadsdelen Frederiksberg. De campus som kandidat- och masterstudenterna huserar mest i är Dalgas Have, Flintholm och på huvudcampuset på Solbjerg Plads. CBS har varje år över 4000 internationella studenter inskrivna flertalet på fulltid men högskolan är också väldigt populär bland utbytesstudenter.



Första månaderna betyder mycket för att man ska komma in i studentlivet. Jag deltog i det två veckor långa introprogrammet som hölls innan skolstart och det är något jag rekommenderar andra varmt att vara med på. Det är en chans att få lära känna dina nya kurskamrater och komma in i den danska kulturen, för att även om mycket är likt Sverige så är kulturskillnaden större än vad man tror. Danskar är otroligt rättframma men vad de tycker och tänker och drar gärna sarkastiska-på-gränsen-skämt, samtidigt som de håller väldigt hårt på vissa regler om hur man beter sig. Som att till exempel cykelbanor är heliga, om man går på en cykelbana eller gudförbud cyklar åt fel håll på en cykelbana stannar gärna dansken dig för att ha en diskussion. Men danskar är också otroligt varma och har glimten i ögat.

Studentlivet må vara mycket mindre än i studentstäder som Lund eller Uppsala, men det blir vad man gör det till. Varje torsdag dricks det öl på CBS egna och populära bar Nexus, något som säger något om CBS härligt avslappande atmosfär. Universitetet erbjuder mer än 70 olika studentorganisationer som man kan involvera sig i. CBS arrangerar även event och kontakter med arbetslivet och har sitt eget Career Center där man kan få hjälp med att söka studentjobb. Arbetsbördan varierar från program till program men det är mer än troligt att du kommer att ha tid över till ett jobb vid sidan av eller ett studentengagemang.

Tips till dig som är intresserad av CBS är att börja ansökan i god tid och undersöka att du uppfyller alla krav. TOEFL krävs för alla program på engelska så gör testet i tid. CBS är handelshögskolan för dig som är fokuserad på en karriär inom business och ekonomi men vill undvika en stel miljö.

Lycka till med dina framtida studier!

FRANKRIKE

Carl-Vincent Reimers, SciencesPo Dijon, Statsvetenskap

Snart två år har gått av mina studier här på Sciences Po i Dijon. Två år på Frankrikes nationella universitet för statsvetenskap i den stad som mest är känd för sin senap. Det har varit en vistelse som på många sätt har berikat mig jämfört om jag hade valt att studera i Sverige.

Jag heter Carl Reimers och jag studerar vid en s.k. Grande École för statsvetenskap i Dijon. Det hela började egentligen med en fascination för den franska historien och kulturen som gjorde att jag ville söka mig hit. Det i kombination med ett starkt intresse för politik och historia avgjorde saken – Jag skulle ansöka till Sciences Po, eller Institut d'études Politiques de Paris som det egentligen heter. Sciences Po grundades 1872 som en elitskola för Frankrikes blivande politiker och diplomater, och universitetet har på många sätt behållit elitstämpeln, idag är det ett av världens mest prestigefyllda institutioner för statsvetenskap.

Ansökningsprocessen för internationella studenter till Sciences Po's College Universitaire som är motsvarande kandidatexamen är både komplicerad och lång. Den skiljer sig på alla sätt från den extremt enkla ansökningsprocess till svenska universitet där man i princip bara behöver rangordna sina val, klicka på sänd och sedan är det klart. Processen att ansöka till Sciences Po inkluderar både betyg, personligt brev, rekommendationsbrev och andra uppgifter innan man ens kan gå vidare till etapp två. Som tur var kunde detta göra på Engelska vilket gjorde det hela betydligt lättare. När man väl har tagit sig förbi det hindret väntar en intervju. För mig tog den plats på Frankrikes Ambassad i Köpenhamn. Det hela bestod av en formell del, där jag fick läsa en artikel från The Economist och sedan kommentera innehållet samt en informell del där man diskuterar om ens personlighet och bakgrund. För mig kändes det hela väldigt avspänt och jag blir naturligtvis otroligt glad när jag några dagar senare fick mejlet att jag blivit antagen.

Sciences Po ligger i Paris men som internationell student studerar man snarare på något av de regionala campus som Sciences Po har. Mitt campus i Dijon är inriktat främst på Öst- och Centraleuropa men det finns även ett tysk-franskt, asiatiskt, ett nordamerikanskt, ett latinamerikanskt, ett arabiskt och ett afrikanskt campus. Som svensk får man helt enkelt välja vad man tycker passar ens profil bäst. Språkraven på Franska respektive Engelska varierar också beroende på campusets profil. I Dijon finns det två program: ett Fransktalande och ett Engelsktalande. Jag går det Engelsktalande, vilket också förutsätter att man under det första året ska ha en relativt god franska (B2) för att sedan kunna utveckla den och sedan bli helt integrerad i det fransk-språkiga programmet det andra året. Kursernas språk har dock varierat mellan franska och engelska.

Mitt första intryck av Sciences Po i Dijon var nog hur litet det var. Här studerar alltså inte mer än 150 elever! På många sätt är det en fantastisk möjlighet eftersom campusets storlek är så familjär men ändå rymmer så otroligt många kulturer och språk. Som svensk är man dock ganska ensam, även om jag det här året fått en till landsman i första året. Programmet löper under tre års tid, alltså som en vanlig kandidatexamen, med skillnaden att det tredje året tillbringas utomlands. Möjligheterna där är enorma med Sciences Po's mer än 300 partneruniversitet runt om i världen. Storleken på campuset gör också att



man inte har samma studentliv som finns i exempelvis Lund eller Uppsala. Å andra sidan pågår många projekt under årets gång, t.ex. resor till andra campus, studieresor i Europa och annat. Man har också mer schemalagd tid än på ett svenskt universitet och elitstämpeln förstärks av den stora arbetsbördan. Man får inte vara rädd att arbeta om man går på Sciences Po. Å andra sidan torde Sciences Po's program vara mer utvecklande för en ambitiös student än på motsvarande utbildning i Sverige. Innehållet är också mycket bredare än en motsvarande Pol.kand. Man studerar historia, nationalekonomi, statsrätt, språk och annat på ett djup som inte finns i Sverige. Tack vare att kurserna är mindre har man också ofta en genuin kontakt med sina lärare, en enorm fördel.

Tips till dig som är intresserad är att börja tidigt med din ansökan – planera noggrant ditt personliga brev och dina referenser. Tänk också på att Sciences Po söker studenter som har ett intresse för politik och samhälle utanför klassrummet, ideellt arbete och andra erfarenheter värderas högt, liksom språkkompetens. För dig som inte har nivån i Franska (minst B2) rekommenderar jag nordamerikanska campuset i Reims som huvudsakligen är engelsk-talande.

Lycka till med dina studier!

KINA

Jonas Söderström, Peking University, Internationella relationer

Kina är ett land olikt alla andra. Första tiden som student i Kina har man absolut ingen aning om vad man gör, men om man orkar uthärda denna tid av förvirring kommer belöningen i form av insikt i en ny kultur, nya vänner, och ett helt nytt synsätt på världen. Nedan följer några tankar från mig om hur jag upplevde min första tid i Kina, samt några ärliga reflektioner kring vad jag anser vara för- och nackdelarna med att studera här.

Första intryck: Tålmodets väg

Jag ansökte till Pekings universitet från Norge där jag bodde. Då visste jag egentligen ingenting om Kina eller hur saker fungerade här. Jag var mån om att allt i ansökan till universitetet skulle vara korrekt, rätt storlek på foton, skriva tydligt, exakta tider för senaste anställningen osv. Jag var väldigt rädd för att göra fel. Kina har lärt mig hur man vänder och vrider ett stelt byråkratiskt "nej" till ett "ja", men också att inte ta så allvarligt på saker och ting, och att om man vågar försöka har man kommit halva vägen.

Mina första intryck av Kina präglades av kvav värme och dålig luft. Peking var en stad där tystnad var en lyxvara – det var människor och fordon precis överallt.

På registreringsdagen till universitetet fick jag lära mig tålmod och konsten att köa just för köandets skull. Salen var fylld med människor och ingen verkade veta hur något fungerade eller vad jag skulle göra. Jag snurrade runt i ett hav av ord och kommandon jag inte förstod.

Jag lyckades till slut lämna in rätt papper till rätt bås, köpa en försäkring jag var övertygad om var överflödigt, och ta ut stora mängder kontanter.

Så här i efterhand, när jag har lärt känna många av lärarna som jobbar på kontoret för utländska studenter så vet jag att de är trevliga och försöker hjälpa till så gott de kan – låsta som de är mellan stel byråkrati och utländska västerländska studenters låga nivå av kinesiska.

Nackdelar:

Studentlivet ter sig nog något annorlunda här gentemot i Sverige, där det på universiteten verkar finnas klubbar och organisationer med lång erfarenhet av studentliv och internationella elever, som vet hur saker och ting fungerar och är villiga att hjälpa till där det behövs.

Vi västerlänningar som väljer att läsa vår kandidat/degree i Kina är väldigt få, och är av blandade nationaliteter. Detta är en del av charmen, men det gör att det ibland kan vara svårt att finna gemensamma utgångspunkter för socialiserande. Olika språk gör naturligtvis sitt. Som tur är finns det möjligheter att tillsammans med några andra eldsjälar starta upp egna studentorganisationer eller klubbar och därmed underhålla sitt studentliv.



Det svåra är att hitta relevant information. Det känns ibland som att ingen vet någonting om vad som pågår. Information om lov, tentamen, innehåll på tentamen, vart man kan hitta relevant information om hur man löser problem såsom visum, bankkort, etc., är mycket sparsam. Jag skulle uppskatta att jag lägger ungefär 30% av min studietid på att hitta relevant information. Då gäller det att tålmodigt fortsätta leta, försöka, fråga och lära sig.

Fördelar:

Kinesiska är ett svårt språk, men det går att lära sig. Det krävs tid, engagemang, och viljestyrka inte minst. Att först studera och förhoppningsvis något så när behärska språket, använda förvärvade kunskaper genom att studera kandidatexamen, i mitt fall internationella relationer, är ett fantastiskt sätt att ordentligt lära sig behärska språket.

Det är också lätt att träffa människor från andra länder. På samma sätt som det ibland kan vara svårt att överkomma de kulturella och språkmässiga barriärerna, är det naturligtvis också väldigt lätt att träffa människor från andra kulturer. Det oerhört spännande, lärorikt och roligt. Kulturkrockar bildar en bakgrund mot vilken vi lär oss mer om oss själva och vårt eget kulturella arv och historia.

En unik erfarenhet är också att få lära sig om Kina inifrån. Att läsa en hel utbildning på kinesiska, på ett kinesiskt universitet, innebär en djup inblick i hela det kinesiska samhället, skolsystemet, kulturen (inklusive Marxism, Maos tankar, Taijiquan, badminton etc.), människorna, maten och historien.

Man lär sig hur man ska bete sig för att klara examen, för att hitta rätt till alla kontor, för att förstå vad som är viktigt och vad som är svårt. Jag brukar tänka att om jag klarar av att studera en hel degree på ett kinesiskt universitet – ett av de bästa dessutom, där konkurrensen är ganska hård – då finns det ingenting jag inte klarar av. Kina är min skola. Klarar jag av något här, så klarar jag av det vart som helst.

Det betyder inte att allt i Kina är svårt, bara väldigt annorlunda mot vad jag var van vid. Man har helt andra sätt att sköta saker på, och ett helt annat sätt att leva. Det är väldigt utmanande men samtidigt oerhört givande. Jag skulle aldrig byta bort mitt liv och mina år här.



swedish
international
students
& alumni.

Studenter Berättar – Inspiration för framtida utlandsstudenter.

Vårt mål är att stödja den akademiska och yrkesmässiga utvecklingen hos svenska medborgare som har förvärvat eller funderar förvärva högre utbildning i utlandet. SISA finns här för dig som vill studera, studerar, eller har studerat utomlands.

Bli medlem för att få tillgång till ett växande nätverk av studenter och alumner, och deras samlade erfarenhet och kunskap.